

[Ivar Hansen]

I bemærkningerne til lovforslaget skriver ministeren, at loven er et led i forliget af 5. maj 1980 mellem socialdemokratiet, det radikale venstre, centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti. Nu indgås der jo tid efter anden politiske forlig her på Christiansborg, men jeg erindrer forliget af 5. maj som et forlig mellem regeringen og en række partier som en aftale, hvis hovedsigte var at frembringe en bedre situation for landets økonomi igennem en række lovforslag. Det kan være lidt svært at se, hvilken sammenhæng dette lovforslag har med en sådan aktion.

Med hensyn til den del af konstruktionen, der går på, at amterne ikke længere skal nyde godt af det provenu, som flyder af frigørelsesafgifter og afståelsesafgifter, har jeg meget svært ved at se det hensigtsmæssige i, at halvdelen af dette provenu fremtidig skal gå ind i de statslige regnskaber. Vi vil afvise, at det skulle være en særlig god og hensigtsmæssig konstruktion, og vi har i øvrigt svært ved at se baggrunden herfor.

Man kan selvfølgelig sige, at det er mindre hensigtsmæssigt at fortsætte med den fondsdannelse, der hidtil har været, og anvendelsen af midlerne derfra. Anvendelsesmulighederne har i store træk efter vores opfattelse været rimelige og fornuftige, men vi er meget parate til at diskutere det rimelige i at afskaffe fondsdannelsen. Spørgsmålet er efter vores opfattelse alene, hvordan fordelingsnøglen i fremtiden skal være mellem amterne og kommunerne med hensyn til, hvordan provenuet kan bruges, og til hvilke formål disse midler kan anvendes.

Vi er naturligvis meget optaget af, hvordan man kan lave den mest enkle og hensigtsmæssige administration af disse midler mellem amterne og kommunerne i forhold til de opgaver, der er, og vi vil meget gerne have klaret op, hvilke problemer der har været hidtil, og hvilke muligheder der kunne være i fremtiden i så henseende. Men vi må tage afstand fra tanken om, at staten i fremtiden skal have andel i de midler, der kommer herfra.

Gammelgaard (KF):

Den del af lovforslaget, som går ud på, at provenuet af frigørelses- og afståelsesafgiften ikke længere skal anbringes i fonde, kan vi tilslutte os. Når man siger, at den halvdel af

provenuet, der hidtil er tilfaldet amtskommunerne, i fremtiden skal tilfalde statskassen, er vi forbeholdne. Hvorfor skal disse penge, som amtskommunerne hidtil har kunnet anvende efter retningslinjerne, nu pludselig puttes i statskassen? Det ser vi fra konservativ side ikke noget formål med.

For fremtiden skal det være sådan, at primærkommunernes halvdel af provenuet skal være til fri rådighed for kommunerne. Det er vi enige i.

Med hensyn til de eksisterende fonde foreslås det, at de kommunale fonde frigives og overlades kommunerne til fri rådighed, mens de amtskommunale fonde anvendes som hidtil. Der er nu igennem 10 år opsamlet ret så betydelige skatteydermidler i disse amtskommunale fonde. Jeg vil gerne sige, at det er det konservative folkepartis opfattelse, at disse fonde ikke fortsat skal bestå. Vi ønsker at gå ind i en drøftelse om, hvorvidt man kunne bruge de mange penge til nedsættelse af grundbeskatningen.

Vi ser i bemærkningerne til lovforslaget, at såvel Kommunernes Landsforening som Amtsrådsforeningen i Danmark har fremhævet, at deres principielle opfattelse er, at fondsmidlerne bør afskaffes, også for de amtskommunale fondes vedkommende, så der er altså støtte til den konservative holdning på dette punkt.

Der er altså dele af forslaget, vi kan tilslutte os, andre dele ønsker vi nøjere diskutere, og enkelte dele kan vi ikke tilslutte os.

Glistrup (FP):

I folkestyrets mørke år, før fremskridtspartiet kom herind, var det sådan, at de gamle partier var besat af en dille om, at de absolut skulle og kunne øremærke penge, sådan at forskellige midler skulle forsvinde i diverse mærkelige fonde og altså være bestemt til forskellige formål. Det har været en del af fremskridtspartiets oplysningsvirksomhed herinde at gøre opmærksom på det fjollede heri.

Selvfølgelig skal man ikke besværliggøre hele bevillingsproceduren og risikere, at pengene bliver anvendt mindre hensigtsmæssigt. Man må have de offentlige skattemidler i én fælles kasse, og ud fra, hvad der nu er til rådighed, når man sætter tæring efter næring, må man sørge for, at pengene bliver brugt til